

CORINNE BONSMMA: 'IK BEN DUURZAAM GEWORDEN'

Het atelier van Corinne Bonsma (1959) zit verscholen achter een poortje aan het Spaarne. Eerst de goede deur vinden, dan een smalle gang door en opeens sta je in een zovovergoten ruimte waar het work-in-progress op de grond ligt en tegen de wand leunt. Bonsma werkt graag in thematische series en wat nu in het oog springt zijn de Mondriaan-studies, die ze inspirerend vindt vanwege de structuur. In veel van haar schilderijen zoekt ze naar het spanningsveld tussen abstracte vormen en figuratieve voorstellingen. Tegen de muur staat een schilderij van een glazen melkkan waarin citrusvruchten drijven, "de melk schift door de citroenen," zegt ze. Er zit een Mondriaan-achtig raster overheen, lijnen die extra diepte aan haar werk geven. Ze bestudeert daarom ook de constructivisten van een eeuw geleden en 'steelt' elementen uit het werk van de Frans-Russische schilder Serge Charcoune, die ze ontdekte in een oud kunstboek dat ze op Ebay kocht. Hoog in het atelier hangt een doek waarop je de invloed van de constructivisten meteen herkent.

"Ik kijk altijd naar de klassieken, daar leer je het meeste van. Maar ik moet oppassen met nieuwe doeken maken, ik heb eigenlijk al een te groot oeuvre, nog meer werk is slecht voor het milieu, daarom ben nu oude schilderijen aan het afschuren. Ik ben duurzaam geworden, haha. Alleen, wat is het criterium, wanneer kan een werk worden afgeschuurd? Ik zie pas na een jaar of vijf of iets goed is. Als een werk mijn kritiek niet overleeft, schuur ik het gedeeltelijk af en schilder ik er iets nieuws overheen. Het woord 'palimpsest' wordt vaak voor mijn werk gebruikt, omdat ik laag over laag schilder." In 2015 exposeerde ze in Castellvm Acqvae, maar daar ging het nodige aan vooraf. "Harry Swaak had aan Frido Troost gevraagd of hij een tentoonstelling wilde cureren. Harry had natuurlijk fotowerk verwacht, omdat Frido met het ICM (Institute for Concrete Matter) handelde in antiquarische fotografie. Maar Frido wilde liever mijn werk laten zien, en dan bij voorkeur het meer abstracte werk." In 2013 overleed Frido echter en het

duurde twee jaar voordat Corinne, die zijn partner was, de draad met Harry Swaak weer kon oppakken. Ze besloot speciaal voor de grote zaal van Castellvm tempera-schilderijen te maken van ruim anderhalf bij twee meter. Alle doeken hebben florale motieven, met peulvruchten en andere "dingen uit de tuin", waarbij abstractie en figuratie voortdurend door elkaar lopen. De werken zijn geïnspireerd op de bloemfotografie van Leendert Blok uit Lisse en de antieke groentenfotografie van Charles Jones, kunstenaars waar Frido Troost in handelde. Indirect was haar tentoonstelling dus een eerbetoon. In de bovenzaal van Castellvm exposeerde ze voorstudies van haar temperaschilderijen en als 'souvenir' verkocht ze een bundeltje cahiers waarin ook weer bloem- en plantmotieven stonden. Achter haar woonhuis heeft Corinne een tuin, maar daar kwam de inspiratie niet vandaan. "Mijn atelier is mijn moestuin!"

Hoe beviel de samenwerking met Harry?

"Het was aangenaam om bij hem tentoon te stellen, want het is een fantastische plek. Harry is heel praktisch, merkte ik, niet alleen bij het helpen met inrichten, maar ook in het geven van tips om je werk te verkopen. De manier waarop hij de kunstenaar in het middelpunt zet, dat is in de kunstwereld vaak ver te zoeken. Hij gaat heel respectvol met je om. Dat waardeer ik zeer! En het is ontzettend sympathiek dat hij zo'n prachtige ruimte heeft willen koppelen aan de Vishal om er Haarlemse kunstenaars tentoon te stellen!"

Bonsma heeft vaak in de Vishal tentoongesteld. Te vaak zelfs, zegt ze nu, want ze wil niet aan één instituut gebonden zijn. "Ik heb ook veel geëxposeerd in Zwitserland, waar ik vandaan kom. Pas nog heb ik er tekeningen tentoongesteld, maar het is moeilijk om in twee landen tegelijk contacten te onderhouden." Hoe belangrijk is de Vishal voor Haarlem? "Enorm belangrijk! Het is een podium voor de kunstenaars, je kunt er expositievoorstellen doen en het is ook een ontmoetingsplaats. Een goeie plek! Ik heb er zelf veel aan gehad."

Het werk dat Corinne Bonsma aan Harry Swaak schonk was een liggende houtskooltekening van plantenstelen, ingelijst met perspex. "Door Harry zelf uitgekozen."

www.corinnebonsma.eu

